

សេចក្តីសង្ខេប

របាយការណ៍ពិនិត្យតាមដាន ការអនុវត្តអនុសញ្ញា ស៊ី-ដ សម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជា ២០២៥

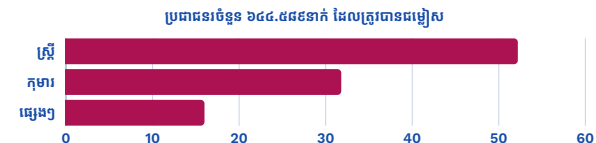

របាយការណ៍នេះរៀបចំឡើងដោយ គណៈកម្មាធិការនៃអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាដើម្បី អនុសញ្ញាស្តីពីការលុបបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការរើសអើងប្រឆាំងនឹងនារីភេទ (NGO-CEDAW) ដោយសហការជាមួយអង្គការសង្គមស៊ីវិលជាសមាជិក និងដៃគូរបស់ខ្លួន ក៏ដូចជា សម្ព័ន្ធសង្គមស៊ីវិលផ្សេងទៀតនៅកម្ពុជា ដែលមានសណ្តានចិត្តជួយផ្តល់ជាធាតុចូល និងការប្រឹក្សាផ្នែកបច្ចេកទេសផ្សេងៗ។

របាយការណ៍តាមដានស្តីពីការតាមដានការអនុវត្ត អនុសញ្ញាស៊ី-ដ ឆ្នាំ២០២៥ សម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជា បង្ហាញពីកិច្ចការ រាល់ៗ ព្រឹត្តិការណ៍ និងការស្រាវជ្រាវថ្មីៗទាក់ទងនឹងសិទ្ធិស្ត្រី ក្មេងស្រី និងអ្នកមិនកំណត់អត្តសញ្ញាណភេទជាស្រី ឬប្រុស ផ្សេងទៀត។ របាយការណ៍នេះមិនគ្របដណ្តប់លើគ្រប់ប្រធានបទទាំងអស់ទេ ប៉ុន្តែផ្តោតលើបញ្ហាដែលកើតឡើងថ្មី ឬការព្រួយបារម្ភចម្បងៗនៅក្នុងឆ្នាំនីមួយៗ។

សិទ្ធិរបស់ស្ត្រី ក្មេងស្រី និង អ្នកមិនកំណត់អត្តសញ្ញាណភេទស្រី ឬប្រុស នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាបានជួបប្រទះនឹងឧបសគ្គគួរឲ្យកត់សម្គាល់នៅក្នុងឆ្នាំ ២០២៥ ខណៈជម្លោះប្រដាប់អាវុធ ការផ្លាស់ទីលំនៅ វិបត្តិសេដ្ឋកិច្ច ការរីកស្បើយនៃសង្គមស៊ីវិល ការរើសអើង និងអំពើហិង្សាដែលទាក់ទងនឹងយេនឌ័រជាបន្តបន្ទាប់។ ប្រទេសកម្ពុជាមិនទាន់បានអនុវត្តកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនបានពេញលេញនៅឡើយក្រោម អនុសញ្ញាស្តីពីការលុបបំបាត់ទម្រង់នៃការរើសអើងប្រឆាំងនឹងនារីភេទ (CEDAW) ហើយរដ្ឋភាពជាបន្តបន្ទាប់នៅតែចាំបាច់ដើម្បីអនុវត្តនូវសេចក្តីសង្កេតសន្និដ្ឋាន ឆ្នាំ២០១៩ របស់គណៈកម្មាធិការស៊ី ដ។^[1]

ជម្លោះព្រំដែនរវាងកម្ពុជា-ថៃ មានផលប៉ះពាល់យ៉ាងធំធេងទៅលើយេនឌ័រ ប៉ុន្តែការឆ្លើយតបក្នុងគ្រាអាសន្នភាគច្រើនខ្វះការវិភាគយេនឌ័រ។ ការផ្លាស់ទីលំនៅទ្រង់ទ្រាយធំរបស់មនុស្សជាង ៦៤៤.០០០ នាក់ បានរំខានដល់ការទទួលបានសេវាថែទាំសុខភាព ការអប់រំ ជីវភាពរស់នៅ និងតម្រូវការចាំបាច់ជាមូលដ្ឋានរបស់ស្ត្រី និងក្មេងស្រី ខណៈពេលដែលបង្កើនហានិភ័យនៃអំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ និងការយាឃឹមផ្លូវភេទ។ ការវិលត្រឡប់យ៉ាងច្រើនរបស់ពលករចំណាកស្រុកកម្ពុជាប្រមាណ ៩១០.០០០ នាក់ពីប្រទេសថៃ បានធ្វើឱ្យជីវភាពរស់នៅកាន់តែតានតឹង និងកាត់បន្ថយប្រាក់បញ្ញើ ដោយស្ត្រីត្រូវបានគេរាយការណ៍ថាមិនអាចទទួលបានការងារស្របតាមជំនាញរបស់ពួកគេនៅពេលត្រឡប់មកវិញ។ ការវិវត្តទាំងនេះបានគូសបញ្ជាក់ពីភាពពាក់ព័ន្ធនៃ **របៀបរារស្ត្រី សន្តិភាព និងសន្តិសុខ** ប៉ុន្តែកម្ពុជាមិនទាន់បានអនុម័តផែនការសកម្មភាពជាតិនៅចុងឆ្នាំ ២០២៥ នៅឡើយទេ។

ស្ត្រីនៅតែមិនមានតំណាងច្រើននៅក្នុងជួរថ្នាក់ដឹកនាំ និងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តនៅគ្រប់កម្រិត ខណៈពេលដែលលំហសង្គមស៊ីវិលនៅតែបន្តត្រូវបានគាបសង្កត់។ សកម្មជនស្ត្រីបានប្រឈមមុខនឹងការយាឃឹម និងការឃ្លាំមើលជាប្រព័ន្ធ ដោយមានសកម្មជនស្ត្រីយ៉ាងហោចណាស់ ១៤ នាក់នៅតែជាប់ពន្ធនាគារនៅចុងឆ្នាំ។ វិសោធនកម្មរដ្ឋធម្មនុញ្ញ និងច្បាប់ស្តីពីសញ្ជាតិ បានបង្កើនហានិភ័យនៃការដកហូតសញ្ជាតិ និងភាពមិនមានរដ្ឋដោយបំពាន ជាពិសេសសម្រាប់ស្ត្រី និងក្មេងស្រីដែលបានបញ្ចេញមតិផ្ទុយ។

ការរំលោភយកដីធ្លី ការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ និងការផ្តល់ប្រាក់កម្ចីមីក្រហិរញ្ញវត្ថុដោយកេងប្រវ័ញ្ច នៅតែបន្តកើតមាននៅទូទាំងប្រទេស ដែលប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំងដល់ស្ត្រី និងជនជាតិដើមភាគតិច។ **ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ** ធ្វើឱ្យវិសមភាពយេនឌ័រកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរឡើងដោយធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សន្តិសុខស្បៀង សុខភាព និងជីវភាពរស់នៅ និងបង្កើនការងារថែទាំដែលមិនទទួលបានប្រាក់កម្រៃ។ ទោះបីយ៉ាងនេះក្តី គោលនយោបាយអាកាសធាតុដែលឆ្លើយតបទៅនឹងយេនឌ័រមិនត្រូវបានអនុវត្តយ៉ាងពេញលេញទេ ហើយសកម្មជនបរិស្ថាននៅតែជាប់ពន្ធនាគារ។

អំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រនៅតែរីករាលដាល រួមទាំងអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងផ្លូវភេទ ការរំលោភបំពានដែលសម្របសម្រួលដោយបច្ចេកវិទ្យា ការជួញដូរមនុស្ស អំពើហិង្សាប្រឆាំងនឹងអ្នកប្រកបរបរផ្លូវភេទ និងអ្នកធ្វើការនៅគ្រឹះស្ថានសេវាកម្សាន្ត។ យុត្តិធម៌ និងសេវាកម្មដែលផ្តោតលើអ្នករស់រានមានជីវិតនៅតែមិនគ្រប់គ្រាន់ ហើយកំណែទម្រង់ច្បាប់ ស្តីពីការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងការការពារជនរងគ្រោះនៅតែជាប់គាំង។

ការជួញដូរមនុស្ស និងការកេងប្រវ័ញ្ច ក្នុងអំពើឆោកបានបន្តដោយគ្មានទោសព័រស្ទើរតែទាំងស្រុង ដោយសារមនុស្សត្រូវបានទទួលរងនូវការធ្វើពលកម្មដោយបង្ខំ ការធ្វើទារុណកម្ម និងអំពើហិង្សាផ្លូវភេទដោយគ្មានការកាត់ទោសអ្នកជួញដូរនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

[1] CEDAW Committee, "Concluding observations on the sixth periodic report of Cambodia", CEDAW/C/KHM/CO/6, November 12, 2019, para. 15(b), online: <<https://docs.un.org/en/CEDAW/C/KHM/CO/6>>.

អសន្តិសុខសេដ្ឋកិច្ច និងការរំលោភសិទ្ធិការងារនៅតែបន្តកើតមានចំពោះស្ត្រីជាច្រើន ខណៈដែលកម្មករក្រៅប្រព័ន្ធ ប្រឈមមុខនឹងការដកចេញដោយបំពានពីយន្តការការពារ សង្គម។ អ្នកប្រកបរបររដ្ឋបាល និងអ្នកធ្វើការនៅគ្រឹះស្ថានសេវាកម្សាន្ត នៅតែបន្តខ្វះការ ការពារសិទ្ធិការងារ ការមិនបានយកចិត្តទុកដាក់ ពីតម្រូវការសម្រាប់ការងារប្រកបរបរ រដ្ឋបាល ដែលត្រូវបានគេគិតថាជាការងារខុសច្បាប់។

ការទទួលបានសេវា**សុខភាព**នៅតែមិនស្មើគ្នា។ សេវាសុខភាពរដ្ឋបាល និងសុខភាព បន្តពូជ រួមទាំងការរំលូតដោយសុវត្ថិភាព ត្រូវបានរារាំងដោយការរើសអើង មាក់ងាយ និងការយល់ដឹងមានកម្រិត ខណៈដែលការអប់រំរដ្ឋបាលគ្រប់ជ្រុងជ្រោយត្រូវបានអនុវត្តមិន ស៊ីសង្វាក់គ្នា។

វិបត្តិចង្អៀតលំណនក្នុងពន្ធនាការនៅកម្ពុជាកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរឡើង ដោយមានការកើនឡើង 26% នៃចំនួនស្ត្រី និងក្មេងស្រីដែលកំពុងជាប់ឃុំឃាំង។ ភាគច្រើនត្រូវបានឃុំខ្លួន បណ្តោះអាសន្ន មុនការកាត់ទោសក្រោមលក្ខខណ្ឌដែលមិនគ្រប់គ្រាន់។

ស្ត្រី និងក្មេងស្រីដែល កំពុងជាប់ឃុំឃាំង មានការកើនឡើង **២៦%**

បើទោះបីជាប្រទេសកម្ពុជាមាន**គោលនយោបាយ និងយុទ្ធសាស្ត្រជាច្រើនទាក់ទងនឹង យេនឌ័រ** ក៏ដោយ ការអនុវត្តនៅតែមានកម្រិត មិនស្មើភាពគ្នា និងខ្វះខាតធនធាន។ ក្រសួងកិច្ចការនារីនៅតែស្ថិតក្នុងចំណោមក្រសួងដែលទទួលបានហិរញ្ញប្បទានទាបបំផុត ដោយទទួលបានថវិកាចំនួន ៥០,៩៧៩ លានរៀល (ប្រហែល ១២,៩៩ លានដុល្លារ អាមេរិក) ដែលស្មើនឹងប្រហែល ០,១៤% នៃថវិកាជាតិ ខណៈដែលការបញ្ចូលយេនឌ័រ នៅទូទាំងក្រសួងផ្សេងទៀតខ្វះធនធាន និងការទទួលខុសត្រូវដែលស៊ីសង្វាក់គ្នា។

០.១៤% នៃថវិកាជាតិរបស់កម្ពុជា ត្រូវបានបែងចែកសម្រាប់ ក្រសួងកិច្ចការនារី

រួមជាមួយនឹងបញ្ហាប្រឈមទាំងនេះ សង្គមស៊ីវិល និងចលនាសិទ្ធិស្ត្រីបានប្រឈមមុខនឹង**ការកាត់បន្ថយជំនួយ ថវិកា**ដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមកដោយក្នុងអង្គដែកអភិវឌ្ឍន៍អន្តរជាតិ។ ការបញ្ចប់ក្លាមៗនៃជំនួយអន្តរជាតិរបស់ សហរដ្ឋអាមេរិកចាប់ពីខែមករា ឆ្នាំ២០២៥ បានធ្វើឱ្យពួកគេភាគច្រើនស្ថិតក្នុងវិបត្តិសេដ្ឋកិច្ច។ ការផ្តល់មូលនិធិ ប្រកបដោយចីរភាពសម្រាប់ចលនាស្ត្រីនិយម និងសិទ្ធិស្ត្រីគឺមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់នៅឆ្នាំ២០២៦។

ក្នុងចំណោមបរិបទជាតិ និងពិភពលោកដែលមានការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងឆាប់រហ័ស រដ្ឋនភាពដ៏មាន អត្ថន័យឆ្ពោះទៅរកសមភាពយេនឌ័រនៅកម្ពុជា អាស្រ័យលើរដ្ឋាភិបាលក្នុងការអនុវត្តកំណែទម្រង់ជា បន្ទាន់ ប្រកបដោយចីរភាព និងមានធនធានគ្រប់គ្រាន់ ដែលផ្តោតលើសំឡេង អាទិភាព និង ស្ថានភាពជាក់ស្តែងរបស់ស្ត្រី ក្មេងស្រី និងអ្នកមិនកំណត់អត្តសញ្ញាណភេទស្រី ឬប្រុស ដើម្បីធានា បាននូវការទទួលបានសិទ្ធិមនុស្សរបស់ពួកគេយ៉ាងពេញលេញ។

សកម្មភាពអាទិភាពដូចខាងក្រោមនេះជាអនុសាសន៍ ដាក់ជូន រដ្ឋាភិបាលប្រទេសកម្ពុជា៖

០១ បែងចែកធនធាន៖ បែងចែកធនធានមនុស្ស បច្ចេកទេស និងហិរញ្ញវត្ថុឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ ដាក់លាក់ និងសម្រាប់ រយៈពេលវែង ដោយប្រើថវិកាជាតិ ដើម្បីអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនូវផែនការ សកម្មភាព គោលនយោបាយ និងការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់កម្ពុជាចំពោះសមភាពយេនឌ័រនៅកម្ពុជា។

០២ កិច្ចគាំពារ និងការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ៖ ពិនិត្យឡើងវិញជាបន្ទាន់ និងគ្រប់ជ្រុង ជ្រោយទៅលើក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ ជាពិសេសច្បាប់ ស្តីពីការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងការ ការពារជនរងគ្រោះ ពង្រឹងកម្មវិធីទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ ធានាការទទួលបានសេវាកម្ម យ៉ាងទូលំទូលាយ និងមិនធ្វើឱ្យការងារប្រកបរបររដ្ឋបាលក្លាយជាបទល្មើស និងលុបចោលច្បាប់ដាក់ ទណ្ឌកម្ម និងច្បាប់រើសអើងទាំងអស់។

០៣ ស្ត្រីអ្នកការពារសិទ្ធិមនុស្ស និងលំហសង្គមស៊ីវិល៖ បញ្ចប់រាល់ទម្រង់នៃការបៀតបៀន អំពើហិង្សា និងការគំរាមកំហែងទៅលើស្ត្រីនយោបាយគណបក្សប្រឆាំង ជាអ្នកសារព័ត៌មាន ជាសកម្មជនដ៏ស្តី សកម្មជនសិទ្ធិការងារ និងបរិស្ថាន ស្ត្រីជាអ្នកការពារសិទ្ធិមនុស្សផ្សេងទៀត និងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ឯករាជ្យ។

០៤ ការចូលរួមរបស់ស្ត្រីក្នុងឆាកនយោបាយ៖ ធានាថាស្ត្រីមានតំណាងស្មើគ្នាក្នុងឆាកនយោបាយ និង ការតាក់តែងច្បាប់នៅថ្នាក់ជាតិ ខេត្ត/ក្រុង ស្រុក/ខណ្ឌ និងឃុំ/សង្កាត់ តាមរយៈវិធានការពិសេស បណ្តោះអាសន្ន។ វិធានការទាំងនេះអាចរួមមានចំណាត់ការវិជ្ជមានចំ គោលដៅ កំណត់ប្រព័ន្ធកូតា និងវិសោធនកម្មច្បាប់បោះឆ្នោត ដើម្បីទាមទារឱ្យមានបញ្ជីគណបក្សដែលមាន តុល្យភាពយេនឌ័រ រួម ទាំងការកំណត់ឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូររាងបេក្ខជនស្ត្រី និងបុរស និងស្ត្រីនៅក្នុងតំណែងលំដាប់ ទីមួយ យ៉ាងហោចណាស់ ៥០% នៃបញ្ជីគណបក្សនីមួយៗ។

០៥ វិបត្តិក្នុងការឆ្លើយតបនឹងយេនឌ័រ៖ កំណត់ និងដោះស្រាយជាប្រព័ន្ធនូវតម្រូវការរបស់ស្ត្រី ក្មេងស្រី និងអ្នកមិនកំណត់អត្តសញ្ញាណភេទស្រី ឬប្រុស នៅ ក្នុងពេលមានវិបត្តិ និងការជម្លៀសចេញពីទី លំនៅ រាប់ទាំងវិបត្តិដែលកើតចេញពីសង្គ្រាម ការចំណាកស្រុក ការ ប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងវិបត្តិ សេដ្ឋកិច្ចផងដែរ។ ធានាឱ្យបាននូវលទ្ធភាពទទួលបានជំនួយសង្គ្រោះបន្ទាន់ចំគោលដៅ សេវាគាំទ្រ ដែលចាំបាច់ ឱកាសការងារពាក់ព័ន្ធ និងឱកាសប្រកបមុខរបរចិញ្ចឹមជីវិត យន្តការការពារ អំពើហិង្សា ទាក់ទងនឹងយេនឌ័រមានប្រសិទ្ធភាព និងការបន្តបន្ទាប់បណ្តាលដែលមានភាពស្ថិតស្ថេរ។

របាយការណ៍ពេញជា តាសាខ្មែរ

របាយការណ៍ពេញជា តាសាអង់គ្លេស

[2] Ministry of Economy and Finance, “Budget in Brief: Fiscal Year 2025”, online: <https://mef.gov.kh/documents/budget-in-brief-2025/>.